

Monolog Röportaj Şiir İle Manayı Öğrenme Yatkınlık Kavrama

– kul mehmet · 23 Haziran 2018

Monolog Röportaj-Şiir İle Manayı Öğrenme Yatkınlık Kavrama, Manaya Farklı Manalar Katmak.

-Saygıdeğer okuyucularımız yine şiirle başbaşayız, şiir bize araştırmacıyı öğrenmeyi gülümsemeyi söylerken bize bu olgular üzerinde düşünmeye sevk ederken; buyurun şiirle önce öğrenmeye sonra düşünmeye devam edelim. Sayın Gülveren, şiir, şairin gönlünü ortaya koymasına vesile olurken sözleri ile anlaşılır açık olmasını sağlayan, bir manayı farklı söz ve usullerle anlatmayı öğrenen sonrada öğreten mi yapar?

-Şiir, şaire öğrenme araştırma yönüyle bir meleke'lik yani yatkınlık yakınlık sağlarken hecelere bilgiye, daha sonra teorisi ile temellerini attırarak şiir, yazarı şair yapmıştır. Tabi bu yatkınlık manayı öğrenme kavrama, manaya farklı manalar katma, değişik hecelerle usullerle bir sözü yüz şiirde anlatma kabiliyetini öğretirken, Âlemlerin Rabbi Allah c.c.kuluna yaz kulum diyerek, öğrendiği becerileriyle, farklı söz ve hecelerle manayı öğrendiği gibi şair öğretmeye de başlar. Şair öğrendiği ile yazarken döneminin tenkitçileri beğenmeyerek onu hor görse de, edebî zevkini yok etmek için acımasızca tenkit etseler de şair vazgeçmez... Şair artık manayı kavramıştır bilir ki, şiir gönüllere yazılır gönülde yazılmaya layık olandır, sözdeki hecede ki güzellik ve onun gülümseten kaynağıdır, şiirler yazılarak, geliştirilmesi, anlatılması gerekir ki, herkes manada manayı anlansın kapsın, gönüller gülümsesin, yoksa başka nedir ki şiir, bir gülümseme olmadıktan sonra...

Şiirle Karşılıklı Yapılan Muhabbetle Konuşmayla Sarılma İle Sorunlar Ve Çözümleri Netleşir.

İnsanın akli gücü, iyi güzel olanla olduktan sonra, kötü olan meselelere, güzellikle iyi olanla karşı çıkarak kötüye izin vermeyeceği gibi, şair şiirle okuyucu ile istişare halindeyken hatasın görerek düzeltereğinden dolayı hatalar azalacaktır yok olacaktır. Artık toplumda geniş anlama kabiliyeti, kötü durumlara acılara sancıları kavrayarak, tedavi etme kavrayışı daha çok etken ve faal olacaktır. İnanın ki bu kavrayış hemen göze çarpacaktır, fark edilecektir. İnsanın gönlüne güzel doğru olan okşayıcı sözlerle hitap ederken, insanların bu güzellikle gönül ve zihinlerindeki manalar ve duyguları harekete geçecek, bilirsiniz düşüncelerimiz gizlidir kimse bilsin istemeyiz, işte bu meleke ile şiir ve manayı bize öğrettikten sonra gizli hiç bir şey -mahrem olandan başka- kalmaz artık aşikâr bilinir olur, istenilen her şey artık açık görünür hala gelir, güven tesis edilir karşılıklı olarak. Güzel olan, kötüye karşılık gelecek kötülüğe benzer şeyleri güzelliklerle koruyup gözlemek ve gözetmek artık bu anlam ve mana ile bir gereksinim amaç gaye olacaktır, artık şiir şair okuyucu toplum kopmaz bir parça olarak birbirine kenetlenmiştir... Artık karışıklık muhabbetle konuşmayla sarılma ile sorunlar ve çözümleri netleşmiştir, tek yapmak gereke el birliği içinde düzeltmek güzelleştirmek yaraları sarmaktır.

Gözlerinin pınarında
Bir bulut,
Boşandı boşanacak
Nerdeyse.
Aklımdan geçenleri
Okuyorsun su gibi.
Dünya gördü
Bizi boğazladılar...
Tutma gözyaşlarını
Onur da ağlar...
Bırak yıkansın gökyüzü,
Lacivert, yeşil, altın
Işıkları günbatının.
İşte şafaktayız gene
Çırılçıplak
Ve mavi.
İşte sanki dağ yeli
Ve işte sanki meltem...
Kimse toz konduramaz
Kesip attığımız tırnağa bile.
Sen en güzel kızsın
Bütün galaksilerin
Bense tozuyum artık
Akkor tözüyüm
Prometheus'u yakan
Kara sevdanın...
Ne alnımızda bir ayıp
Ne koltuk altında
Saklı haçımız
Biz bu halkı sevdik
Ve bu ülkeyi.
İşte bağışlanmaz
Korkunç suçumuz...
Ahmet Arif

Ölüm yitmekse,
yaşamda yitirmektir.
Yaşamak, yaşamın nasıl
tükendiğini yaşamaktır.

Yaşam yıkımsa,
yaşamak yıkmaktır.
Ölüm bitmekse,
yaşam tükenmektir.
Yaşam yitirmekse,
birlikte yaşamak,
yitirtmektir
Oruç Aruoba

Memleketimi seviyorum :
Çınarlarında kolan vurdum, hapishanelerin de yattım.
Hiçbir şey gidermez iç sıkıntımı
memleketimin şarkıları ve tütününü gibi.

Memleketim :
Bedreddin, Sinan, Yunus Emre ve Sakarya,
kurşun kubbeler ve fabrika bacaları
benim o kendi kendinden bile gizleyerek
sarkık bıyıkları altından gülen halkımın eseridir.
Memleketim.

Memleketim ne kadar geniş :
dolaşmakla bitmez, tükenmez gibi geliyor insana.
Edirne, İzmir, Ulukışla, Maraş, Trabzon, Erzurum.
Erzurum yaylasını yalnız türkülerinden tanıyorum
ve güneye
pamuk işleyenlere gitmek için
Toroslardan bir kerre olsun geçemedim diye
utanıyorum.

Memleketim :
develer, tren, Ford arabaları ve hasta eşekler,
kavak
söğüt
ve kırmızı toprak.
Memleketim.

Çam ormanlarını, en tatlı suları ve dağ başı göllerini seven
alabalık
ve onun yarım kiloluğu
pulsuz, gümüş derisinde kızılıtlarla
Bolu'nun Abant gölünde yüzer.
Memleketim :

Ankara ovasında keçiler:

Kumral, ipekli, uzun kürklerin pırıldaması.

Yağlı, ağır fındığı Giresun'un.

Al yanakları mis gibi kokan Amasya elması,

zeytin

incir

kavun

ve renk renk

salkım salkım üzümler

ve sonra karasaban

ve sonra karasığır

ve sonra: ileri, güzel, iyi

her şeyi

hayran bir çocuk sevinciyle kabule hazır,

çalışkan, namuslu, yiğit insanlarım

yarı aç, yarı tok

yarı esir...

Nazım Hikmet

- İşte fikirle kafa yoran bize öğreten şairlerimizden biri kaç, üzerinde ciddi düşünmeyi gerektiren sorunlar dizisiyle karşılaşmış ve atlatmış gönüllerin bizlere mesajı ve gülümsemesi, vesselam.

Mehmet Aluç